

[Bernhard Baunsgaard]

Med disse ord skal jeg på det radikale venstres vegne give tilsagn om et hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Wilhelm (VS):

Jeg kan ikke forestille mig, at VS kommer til at stemme for dette forslag. Umiddelbart ser det meget godt ud på et par vigtige områder. Det er tilsyneladende ganske målrettet i modsætning til mere generelle landbrugsstøtteordninger af den ene eller anden art, og pengene kommer formelt hjem igen.

Men når man kigger nærmere på det, så er det vel nok så som så. Når det gælder målrettetheden, har hr. Glistrup desværre nok ret i, at der vil være en lang række formentlig ganske utilsigtede virkninger, som i hvert fald bryder med denne målrettethed. Når det drejer sig om, at pengene kommer hjem igen, fordi man må afstå fra at fradrage de beløb i senere overskud inden for de næste 5 år, så kan man jo nok sige, at det kun gælder hvis og hvis og hvis. Det gælder kun, hvis dette hjælper disse 10.000 landbrugere, som i særlig grad er i farezonen, til at overleve. Det gælder kun, hvis de inden for de næste 4 år får overskud, som dette ellers kunne føres i fradrag af. Jeg synes ikke, at nogen af de hvis'er er særlig sandsynlige.

Når man kigger på de oplysninger, der står i bemærkningerne, mener jeg, at man kan regne baglæns og sige, at i gennemsnit har disse ca. 10.000 hårdt ramte landbrugere en overskydende renteudgift på ca. 130.000 kr., og her kommer man så med en negativ indkomstskat, som tilsvarende i gennemsnit er på en 45.000 kr.–50.000 kr. Det er ikke, fordi jeg argumenterer for, at så skal de altså også have de resterende 80.000 kr. for at overleve, men jeg stiller det spørgsmål, hvordan man kan tro, at de kommer til at overleve, når de stadig væk skal køre med et faktisk underskud på omkring 80.000 kr. om året. Hvordan kan man tro, at de kommer til at overleve, sådan at det bliver en realitet, at pengene kommer ind igen ved, at de ellers ville have kunnet fortsætte og fradrage disse overskydende renter senere i 1980'erne?

Jeg synes ikke, det virker sandsynligt, og jeg synes derfor, der er meget stor risiko for, at dette i virkeligheden bliver kreditorstøtte, at de altså går nedenunder alligevel, at man forhåler pinen lidt, og at man stiller kredito-

erne noget bedre. Det er for mig at se den alvorligste indvending ved dette, at man siger på den led, og jeg synes, det er temmelig uforståeligt, at man gør det, så meget mere som hr. Erhard Jakobsen for nylig havde en af sine lyse stunder og kom til at sige noget i mine øjne ganske fornuftigt på dette punkt, nemlig at en gældssanering og en støtte til de virkelig hårdt ramte landbrug skulle kreditorerne bidrage til. Vi synes, det er en helt rimelig betragtning, og det uanset om det gælder långivere i almindelighed, om det gælder grovvarefirmaerne, eller for den sags skyld om det gælder de afgåede landmænd, der for 7–8–9–10 år siden fik solgt deres landbrugsjendomme alt for dyrt ud fra nogle falske EF-forventninger. Vi synes, at regeringen og socialdemokratiet burde have taget CD på ordet, da de talte om, at en saneringspolitik over for disse hårdt ramte landmænd og i øvrigt også de mindre hårdt ramte måtte omfatte nogle forpligtelser for kreditorerne.

Jeg synes, at dette efter alle solemærker at dømme, måske ikke ud fra en umiddelbar betragtning, men ud fra en lidt mere dybtgående vurdering af det, snarere bliver det modsatte: det går hen og bliver en kreditorhjælp.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal takke for en overvejende velvillig modtagelse af forslaget.

Jeg er indstillet på, som hr. Stavad opfordrede til det, at overveje blandt mange andre spørgsmål i udvalget, om man kan komme til en mere stram afgrænsning af begrebet landbrug, og jeg forstod, at det var noget i retning af, at det skulle være landbruget som hovederhverv. Jeg forstod også, at det var nogle af de problemer, hr. Glistrup så i det, han betegnede som skatteteknisk juks, nemlig at der kunne være folk, som kun i beskeden omfang drev landbrug, der kunne få gavn af dette. Jeg har prøvet at tænke den problemstilling igennem og har i grunden lidt svært ved at se, at det problem i praksis kan være vældig stort, men lad os overveje det i udvalget.

Så skal jeg gøre den bemærkning til spørgsmålet om tempoet i dette, spørgsmålet om, hvornår vi kan få en ordening som den skitserede til at fungere, at det er sådan, at vi, fra overvejelserne om den negative ind-